

самоврядування, в основному, практичного спрямування і стосується основних напрямків розвитку територіальної громади.

Бібліографія:

1. Аспекти розвитку системи навчання та підвищення кваліфікації посадових органів місцевого самоврядування: українська практика та рекомендації ради Європи // [Електронний ресурс] Режим доступу: <https://ukrreferat.com/chapters/samovryad/aspekti-rozvitku-sistemi-navchannya-ta-pidvishhennya-kvalifikatsii-posadovih-organiv-mistsevogo-samovryaduvannya-ukrainska-praktika-ta-rekomendatsii-radi-evro.html>

2. Жабенко Л. В. Зарубіжний досвід професійного навчання міських голів // Науковий вісник Академії муніципального управління Серія "Управління". – Вип. 1. – К., 2011. – С.369-377

3. Копильцов В. М. Управління професійним навчанням посадових осіб місцевого самоврядування (досвід Франції) // В. М. Копильцов. – [Електронний ресурс] Режим доступу: [http://www.Users/Pavlo/Downloads/aplup_2014_8_13%20\(1\).pdf](http://www.Users/Pavlo/Downloads/aplup_2014_8_13%20(1).pdf)

4. Фонд Розвитку Місцевої Демократії. Офіційний сайт // [Електронний ресурс] Режим доступу: http://www.cwpu.org/show_page_ua.php?id=149

Ольга СУХОРСЬКА

слухачка магістратури за спеціальністю
«Менеджмент»

(науковий керівник – д.е.н., проф., професор, професор кафедри менеджменту та публічного управління Микитюк П.П.)

УПРАВЛІННЯ ВИКОРИСТАННЯМ МАТЕРІАЛЬНО-ТЕХНІЧНИМИ РЕСУРСАМИ БУДІВЕЛЬНИХ ОРГАНІЗАЦІЙ

Значна кількість підприємств та організацій будівельної галузі нагромадили чималий позитивний досвід ефективного і економного використання матеріальних ресурсів, оскільки вони складають 45,0-55,0% загальних витрат в житловому будівництві. Проте, належного перелому у покращенні використання матеріальних ресурсів в цілому ще не відбулося.

Як показує досвід роботи ряду будівельних підприємств та організацій, цей перелом може відбутися не за рахунок окремих, можливо, і важливих заходів, а лише при одночасному вирішенні комплексу технічних, організаційних і економічних питань забезпечення

зниження витрат ресурсів. Для цього в полі зору повинні бути такі напрями боротьби за економію і ощадливість, як оптимальне планування і збалансування потужностей будівельних організацій з програмою робіт, ретельний аналіз проектно-кошторисної документації, впровадження прогресивних об'ємно-планувальних і конструктивних рішень, дослідження можливості взаємозамінності дефіцитних матеріалів і виробів, впровадження полегшених конструкцій і місцевих матеріалів, вдосконалення транспортування, зберігання і переробки матеріалів, роботи з економного витрачання ресурсів на будівельному майданчику тощо.

Використання зустрічного планування, методів оптимізації та варіантних розрахунків дозволяє раціонально і найбільш оптимально розподіляти і перерозподіляти ресурси між будівельно-монтажними організаціями та об'єктами, що будуються, для отримання максимального обсягу будівельної продукції. Проте ця найважливіша перевага оптимального планування часто не може бути реалізована з причини несвоєчасного і некомплектного представлення проектно-кошторисної документації. Ще присутні недоліки, закладені в самому підході до планування завдань з економії основних матеріалів: не враховуються зрушення в структурі робіт, напрями науково-технічного прогресу, взаємозамінність матеріалів та конструкцій. З метою врахування таких підходів, необхідно диференційовано підходити до формування завдання економії ресурсів: кожна будівельна організація повинна розробляти свою комплексну цільову програму з економії матеріальних ресурсів на підставі врахування усіх вище вказаних чинників.

У значній мірі на економію матеріальних і паливно-енергетичних ресурсів також впливає всестороння інженерна підготовка будівельного майданчика, пов'язана як з прийманням технічної документації на об'єкти, що будуються, так і з правильною розробкою проектів виконання робіт. Поряд з цим проектно-кошторисна документація не завжди надходить від замовника в необхідній технологічній послідовності, що нерідко обертається переробками уже виготовлених конструкцій або виконаних робіт. Прагнення деяких проектних організацій зекономити кошти обертається для замовника суттєвими збитками та зайвим витрачанням дефіцитних матеріалів в процесі будівництва. Крім цього, на майданчику, організованому неналежним чином, в умовах бездоріжжя збільшуються втрати матеріалів при їх перевезенні і складуванні, зростає ступінь зношення будівельних машин і механізмів, транспортних

засобів.

Особливо важливим є дотримання технології виконання будівельно-монтажних робіт. Значні втрати можливі через порушення будівельних норм і правил, технічних умов і вимог, що забезпечують високу якість виконуваних робіт. Порушення в технології виконання робіт призводять до багаторазового оздоблення стін, монтажу конструкцій з відхиленнями тощо. Все це потім вимагає додаткових робіт, пов'язаних з витратою матеріалів, збільшенням товщини вирівнюючих стяжок, поверхонь цегляної кладки. До цього також слід додати низьку якість конструкцій і деталей, що випускаються підприємствами будіндустрії з відхиленнями від проектних розмірів, що вимагають доведення на будівництві; втрати матеріальних ресурсів при їх транспортуванні та зберіганні [1].

Раціональному використанню ресурсів сприяє організація комплексного постачання будівництв матеріалами на основі виробничо-технологічної комплектації.

Важливою ланкою в роботі з економії та заощадження матеріальних ресурсів є ретельний економічний аналіз їх витрачання, зіставлення з виробничими нормами витрати матеріалів.

Важливим чинником економії матеріальних ресурсів є посилення матеріального стимулювання. Поряд з цим доцільно також підвищити роль матеріального стимулювання за збір і здачу окремих видів відходів виробництва для вторинного їх використання тощо.

Втілення в життя передбачених заходів із вдосконалення господарського механізму в будівництві сприятиме успішному вирішенню проблеми раціонального і дбайливого використання матеріальних ресурсів.

Аналіз виробничих функцій підприємства “Спецбудмеханізація”, які зв’язують основні показники його продуктивності з величиною ресурсного запасу, показує, що протягом досліджуваного відрізка часу такі кількість таких видів ресурсів як паливо, запасні частини, запаси разом, нерідко зменшувалася нижче оптимальної величини та зростала понад неї. Натомість обсяги сировини і матеріалів, вартість тари, малоцінних предметів та будівельних виробів переважно залишалася в межах, близьких до оптимальних.

Особливо важливо виключити випадки нестачі запасів, адже вони тягнуть за собою простої, що підривають основу роботи підприємства.

Усунення цих недоліків доцільно виконувати не в режимі вдосконалення окремих ланок роботи підприємства “Спецбудмеханізація”, а як суцільну стратегію реінжірингу в будівельній

галузі, при якій розгортання нового інвестиційного проекту поєднується з вдосконаленням технологій та впровадженням нових методів управління як на фінансовому рівні, так і на рівні управління матеріальними запасами, основними фондами, працею в розрізі її стимулювання та її вкладання через освіту й оновлені технології.

Бібліографія:

1. Литвин Б. М. Організаційно-економічні методи управління парком будівельної техніки / Б. М. Литвин, М. О. Нікитюк // Науково-практичний посібник для студентів економічних спеціальностей, фахівців і керівників будівельних організацій. – Тернопіль, ТАНГ: “Економічна думка”. – 2004. – 120 с.

2. Микитюк П. П. Аналіз ефективності використання матеріально-технічних ресурсів будівельних організацій / П. П. Микитюк, Т. М. Сорока // Вісник Хмельницького національного університету. Економічні науки. - 2015. - № 2(2). - С. 23-26. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vchnu_ekon_2015_2%282%29__6

3. Микитюк П. Теоретичні аспекти і суть інноваційного аналізу на підприємствах будівельної галузі [Електронний ресурс] / Петро Микитюк // Економічний аналіз : зб. наук. праць каф. екон. аналізу Терноп. нац. екон. ун-ту.– Тернопіль, 2008.– Вип.3(9).– С. 197-200.

Лілія ТЕРНОВА

слухачка магістратури за спеціальністю

«Публічне управління та адміністрування»

(науковий керівник : к. н. держ. упр., доцент кафедри міжнародного права та європейської інтеграції Дракохруст Т. В.)

ЗРУБІЖНИЙ ДОСВІД ЩОДО РОБОТИ ІЗ ЗВЕРНЕННЯМИ ГРОМАДЯН ДО ОРГАНІВ ВИКОНАВЧОЇ ВЛАДИ

У демократичному суспільстві право на звернення виконує надзвичайно важливу функцію. З одного боку, воно є засобом вільно висловити свої думки кожному громадянину, а з іншого – є джерелом інформації для органів публічної адміністрації про потреби, інтереси чи настрої громадян, являючись також засобом виявлення суспільної думки.

Право на звернення є важливим конституційно-правовим засобом захисту та однією із організаційно-правових гарантій дотримання прав і свобод громадян. Це право включає дві складові:

По-перше, звернення громадян є однією із форм участі населення в